

העגור נעמד נבוכ, הסתכל על השועל וספר - אחת, שתיים, שלוש, ארבעה רגליים. העגור פתח רחב את המקור שלו. "אוי!" קרא השועל

"אוי, במקור כזה ארוך אין אף שן אחת!" ובעצמו פותח את פיו וחורק בשיניו. העגור סגר את המקור, הוריד את ראשו. והשועל צוחק עוד יותר חזק: "הה-הה! ואיפה הוא שם את האוזניים שלו? על הראש לא רואים אוזניים.. הי, עגור, ומה אצלך בראש בפנים?"

מאה חכמות

אלתאי

כאשר מזג האוויר התחמם הגיע לאלתאי עגור, ירד לביצה שבה נולד והתחיל לרקוד. דורך ברגליים, מנפנף בכנפיים. עבר לידו שועל רעב. הוא קינא בשמחת העגור וקרא: "אני מביט ואינני מאמין לעיניי - עגור רוקד. ואצלו, המסכן, רק זוג רגליים אחד!"

הנפלא, לך ארבע רגליים, שתי
אוזניים, וזנב ארוך, לך גם פה מלא
שיניים ומאה חכמות.. הביט, בא
צייד! איך נציל את עצמנו?"
"מאה חוכמות שלי נותנים לי מאה
עצות. אינני יודע לאיזו להשמע."
כך אמר השועל ונכנס למאורה של
גירית.

העגור החליט "לו מאה חכמות!"

וקפץ למאורה
אחריו.

הצייד עוד לא
ראה ששועל
ועגור יסתתרו
ביחד. הוא
הכניס את ידו
למאורה, תפס

"מצאתי את דרכי הנה מעבר לים"
עונה לו העגור וכבר כמעט בוכה
מבוייש "כנראה בכל זאת יש לי
חכמה כלשהי בראשי.."
"הו, כמה אתה אומלל, עגור" אומר
השועל "שתי רגליים וחכמה אחד.
רק הבט עלי - ארבע רגליים, שתי
אוזניים, פה מלא שיניים, מאה
חכמות וזנב ארוך!"

העגור מתח את
צווארו הארוך
ומלמעלה ראה
אדם עם קשת על
כתפו ונדן מלא
חצים צמוד
לחגורה.
"שועל, שועל

הסתובב, הביט סביב והעגור איננו!
הוא כבר עף גבוה בשמיים, אפילו
בחץ לא ניתן להשיג אותו.
וכך אבד השועל שהיו לו מאה
חכמות, פה מלא שיניים, ארבע
רגליים, שתי אוזניים וזנב ארוך.
והעגור הפעיל את החכמה היחידה
שלו, והבין אך להציל את עצמו.

את רגליו
הארוכות של
העגור והוציא
אותו לאור היום.
הכנפיים של
העגור שמוטות,
עיניו כמו זכוכית
וגם הלב לא דפק.

"כנראה מת במאורה" חשב הצייד
וזרק אותו הצדה. שוב שם את ידו
למאורה והוציא את השועל.
השועל הניע את אוזניו, חרק
בשיניו, התגונן בארבע הרגליים שלו
ובכל זאת הוכנס לתרמיל צד של
הצייד.
"אך, אקח גם את העגור" החליט
הצייד.